

Grund for Lovforslagets Vedtagelse her i Tinget. Over for den Betænkning, der nu foreligger, skal jeg udtale min Anerkendelse ikke alene af det betydelige Arbejde, her er præsteret i forholdsvis kort Tid, men tillige af den store og velvillige Smødefkommen over for det andet Tings Standpunkt, hvorefter Betænkningen og Ændringsforslagene i saa høj Grad bære Vidne. Jeg har det Haab, at denne Sag nu vil kunne føres til Ende i denne Samling.

Th. Nielsen: Hvis det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, bliver op-
højet til Lov, vil man have opnaaet det ret betydelige Gode, at Jagtbestemmelserne blive samlede i en Lov. I Sammenligning med den bestaaende Lovgivning, synes jeg, at dette er et ret betydeligt Fremskridt. Jeg nævner ogsaa, at jeg er tilbøjelig til at yde dette Fremskridt stor Anerkendelse, og den ærede Ordfører (Høst) og det ærede Medlem for 10 Kredse (Kaben) vare jo ogsaa tilbøjelige dertil. Jeg hører ogsaa til de Medlemmer, som have haft Betænknelighed ved en Del af de foreslaaede Ændringer, men selv om de blive vedtagne, hvad de forhaabentlig alle ville blive, bliver der dog fredet bedre om Wildtet, end efter den bestaaende Lovgivning, og jeg tror ogsaa om Jordbrugernes Interesser. Jeg henviser i saa Henseende dels til Paragrafferne og dels til Ændringsforslagene om offentlig Paatale for Jagtovertrædelser og til de forhøjede Multter for Søndagsjagt og Rettejagt. Fra mit Standpunkt har det været noget vanskeligt at gaa ind paa at give Afstald paa Forbudet mod Søndagsjagten, men jeg maa erkende, at saaledes som den offentlige Mening nu en Gang er, saa vilde, selv om der kunde gennemføres et Forbud derimod i Rigsdagen, hvad der vistnok var meget tvivlsomt, et Forbud mod Søndags- og Rettejagten, og navnlig det første, i Publikum blive modtaget med en saadan Uvillie, at det næppe vilde være heldigt at vedtage Forslaget, naar det kun kunde gennemføres med et knebent Flertal. Jeg maa ogsaa erkende, at der ydes noget Bederslag for Opgivelsen deraf ved, at der for Overtrædelser af Jagtlovgivningen om Søndagen og om Ratten er sat en ret betydelig forhøjet Bøde, idet Bøden endog gaar op til mindst 50 Kr. Jeg tror saaledes i det hele taget, at Lovforslaget, som forhaabentlig snart vil blive Lov, er ret tilfredsstillende.

Jeg har været led af at skulle være med til at stille Ændringsforslag om, at Harejagten skal begynde den 20de September,

men har ligesom andre ærede Medlemmer maattet erkende, at da Ordføreren i Folketinget har erklæret, at det er ved en Fejltagelse eller Overrumpling, at der er kommet til at staa den 30te, har det været nødvendigt at gaa tilbage til den 20de. Det er jo ogsaa i Overensstemmelse med den bestaaende Lovgivning.

Der er en Bestemmelse, som jeg sætter ret megen Pris paa, det er den under Nr. 15, at Drengene under 16 Aar ikke faa Lov at jage uden i Følge med voksne og under voksnes Tilsyn. Derved tror jeg, at der vil være naaet noget ret betydeligt ogsaa over for Søndagsjagten.

Der er i § 16 Bestemmelser, som jeg ikke har været glad ved, navnlig om Indsamlingen af Væg og Indfangningen af visse Dyrearter i en vis begrænset Tid, men ogsaa i saa Henseende har jeg ladet mig berolige med, at det lige over for det bestaaende heller ikke er noget Tilbagekridt.

Jeg skal til Slutning udtale min Anerkendelse af det betydelige Arbejde, som er lagt paa denne Sag, især af Udvalgets ærede Formand og af Ordføreren, men frem for alt en Anerkendelse af den Smødefkommen, der er vist over for andres Anstuelser ikke alene i Udvalget men særlig over for de Anstuelser, der ere raadende i Folketinget. Kan Rigsdagen komme til at arbejde saaledes, som der er arbejdet i denne Sag, der dog har en ikke ringe Interesse, kan der ogsaa være Haab om Samarbejde i Fremtiden.

Ordføreren (Høst): Jeg skal ogsaa tillade mig at udtale, at jeg vil haabe, at det andet Ting nu vil vise den Smødefkommen, at det vil vedtage de Ændringsforslag, som ere stillede. Jeg har et Haab om, at det vil ske, men desværre er der jo flere Ting, man kunde have ønsket vare komne ind i Loven, som ogsaa den ærede sidste Taler udtalte, og i saa Henseende skal jeg blot nævne, at jeg i høj Grad beklager, at man nu skal have Lov til at gaa paa Sjen og jage. Det havde dog vistnok været det rigtige, om man kunde have faaet en Bestemmelse, som gik ud paa, at Jagt paa Sjen inden for en vis Afstand fra Land ikke skal være tilladt; men da det, efter hvad vi kunne skønne, ikke vilde være muligt at faa det gennemført, have vi maattet nøje os paa dette Punkt. Jeg vil, som sagt haabe, at den Resignation, vi have vist baade paa dette og paa andre Punkter, vil bevirke, at Folketinget vil vise os den Smødefkommen at vedtage de Ændringsforslag, vi have foreslaaet.